

ligger oplyst, er, at en menig, der var vred, fordi en Sergent havde nægtet ham Udgangstilladelse, aftalte med to af sine Kammerater, at naar Sergenten kom om Aftenen for at udføre sin Pligt, nemlig at visitere i Kvarteret, skulde han have Prygl. De, som gør sig skyldige i den Slags Aftaler, maa selvfølgelig tage Følgerne.

Den ærede sidste Taler, det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen), hævdede, at den afsagte Dom stred mod Folkets Retsbevidsthed. Men man maa jo bøje sig for det, der staar i Loven, og Dommen er tilmed afsagt ikke af Underkriksretten, men af Overkriksretten. Naar Overkriksretten har dømt saa haardt, som den har, antager jeg, det bl. a. er for at statuere et Eksempel til Advarsel for de Soldater, der kunde fristes til at gaa den Vej, som de dømte prøvede paa at gaa. Det ærede Medlem fra Kerteminde udtalte sig meget skarpt angaaende Dommen, jeg gør opmærksom paa, at den er blevet formildet, og naar han saavel som det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) opfordrede Regeringen til at sørge for en yderligere Formildelse af Dommen, skal jeg sige, at det har jeg min Opmærksomhed henvendt paa, men jeg maa afvente, hvorledes de vedkommende, og særlig hvorledes Anstifteren af denne Mytteriaffære opfører sig i Fængselet. Jeg venter Indberetning om hans Forhold fra Fængselsinspektøren, og den vil have sin Indflydelse paa, hvorledes jeg vil stille mig med Hensyn til en mulig Indstilling om en yderligere Formildelse for de paagældende af den dem overgaaede Dom. Forbrydelsen er af en saadan Art, at de vedkommende maa vente at blive straffede med Lovens strengeste Straf.

Det ærede Medlem fra Kerteminde nævnede, at jeg har nedsat en Kommission til Behandling af den militære Retspleje. Selvfølgelig maa det være min Pligt at forsøge paa at faa en militær Retsordning, som er mere tidssvarende end den nuværende, men det at komme til en ny Retsordning paa den militære Strafferets Omraade er ikke saa lige en Sag, derfor har jeg ladet den Sag overgive til Undersøgelse og Forberedelse i en Kommission. Saa hurtigt, som det er muligt, vil denne Kommission afgive sin Betænkning. Den har sin frie Raadighed, den har ikke modtaget Forskrifter med Hensyn til det Omraade, indenfor hvilket den skal bevæge sig, og jeg forbeholder mig, saa snart Kommissionen har afgivet sin Betænkning, om fornødent at lade denne prøve yderligere,

hvorefter Sagen saa hurtigt som muligt skal blive forebragt Rigsdagen. Det ærede Medlem vilde have, at jeg skulde lade Kommissionen klare, hvilken Forskel der nu er paa Mytteri og Oprør, men det har Kommissionen ikke med at bestille, her maa Kommissionen saavel som alle andre rette sig efter de bestaaende Love. Det ærede Medlem fra Kerteminde ankede over, at der ikke var civile Medlemmer i Overkriksretten, men det er der jo. Det ærede Medlem talte om, at en militær Domstol skulde ikke alene være Udtryk for den militære Diktatur, der skulde være civile Meddommere i den. Det er der i Overkriksretten, hvor to Højesteretsdommere træder til foruden Auditøren og Generalauditøren, som leder Forhøret og deltager i Undersøgelsen og Domsafsigelsen, og der er Adgang for de anklagede til at engagere en Sagfører, hvad de i det her omhandlede Tilfælde ikke har ønsket.

Det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) omtalte Ændringsforslaget, angaaende de syge Rekrutter paa Artillerikaserne. Jeg takker det ærede Udvalg, der har tiltraadt mit Ændringsforslag om Tilbagebetaling af, hvad de maatte have indbetalt i Anledning af deres Indlæggelse paa Hospitalet. Krigsministeriet har, som det ærede Medlem rigtig nævnede, ikke ment at kunne overføre dette Tilfælde paa Bestemmelserne i Lov Nr. 213 af 30. September 1909 § 29, sidste Stykke, idet det, man der har tænkt paa ved Ulykkestilfælde, ikke kunde paralleliseres med det Forhold, der her er Tale om. Da Ministeriet havde den Opfattelse, var der ikke anden Vej at gaa end at bede Rigsdagen om Tilslutning til at maatte afgøre Sagen paa en mildere Maade, end den vilde være blevet afgjort paa efter Lovens Bestemmelse.

Jeg skal gøre opmærksom paa, at der til mig er indkommet et anonymt Brev, som gik ud paa, at Sygdommen skyldtes Ratinforgiftning. Vedkommende mente, at der har været Ratin hos den Mand, der har Forplejningen, og at det har været anvendt til at fordrive Rotter og Mus med. Jeg har ladet dette Spørgsmaal undersøge, og Sagen gaar nu, da Undersøgelsen er sluttet, til Lægekorpsset, af hvem jeg afventer Erklæring om, hvorvidt det, som er oplyst angaaende denne Sag, giver grundet Formodning om, at Sygdommen er kommet ad den Vej. For mig ser det ud til, at det anonyme Brev ikke har noget virkeligt Holdepunkt, men som sagt, skønt Bre-